

Οι Προτεστάντες στην εποχή μας

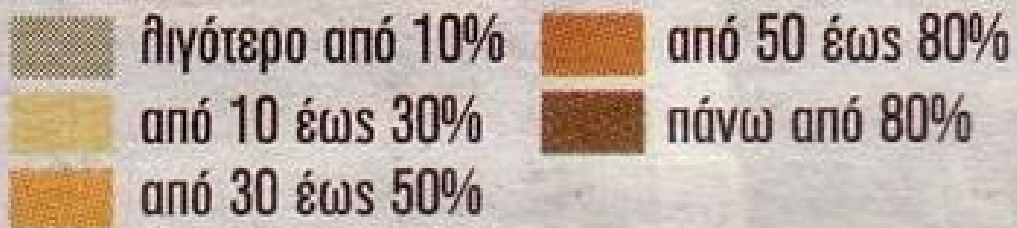
ΑΦΟΡΜΗΣΗ

Εκτός από τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία που γνωρίσαμε στην προηγούμενη ενότητα, υπάρχει μία ακόμα μεγάλη ομάδα Χριστιανών: **οι Προτεστάντες.**

Θα μάθουμε τις βασικές αρχές της διδασκαλίας τους, καθώς και τις σχέσεις τους με την Ορθόδοξη Εκκλησία παλαιότερα και σήμερα.

Προτεστάντες

Ορισμός

Με τον όρο **Προτεσταντισμός** εννοούμε το σύνολο των ομολογιών που δημιουργήθηκαν στηριγμένες στις αρχές της Μεταρρύθμισης.

Οι Προτεσταντικές Ομολογίες δημιουργήθηκαν πρώτα στη Δυτική Ευρώπη και μετά στην Αμερική.

Πολυδιάσπαση

«Εκκλησία συνεχών μεταρρυθμίσεων» (*ecclesia semper reformanda*)

Στην ιστορική του εξέλιξη ο Προτεσταντισμός γνώρισε πολλές μεταβολές και σήμερα αποτελείται από πολλές επιμέρους Ομολογίες.

1. Παραδοσιακές:

Είναι αυτές που δημιουργήθηκαν αμέσως μετά τη Μεταρρύθμιση. Είναι σοβαρές και δέχονται μερικά μυστήρια και τον κλήρο. Τέτοιες είναι: η Λουθηρανική Εκκλησία, οι Καλβινιστές, η Αγγλικανική Εκκλησία, κ.α.

2. Νεοπροτεσταντικές

Ασκούν προπαγανδιστική δράση. Τέτοιες είναι: Οι Αντβεντιστές της 7^{ης} μέρας, οι Πεντηκοστιανοί, οι Ευαγγελικοί, οι Βαπτιστές κ.α.

ΚΥΡΙΩΣ ΕΝΟΤΗΤΑ

Οι βασικές αρχές του Προτεσταντισμού

- Αντίδραση προς την ταύτιση εκκλησιαστικής και κρατικής εξουσίας.
- Αποδοχή μόνο της Αγίας Γραφής και άρνηση της Παράδοσης.
- Υπερτονισμός της σχέσης του Αγίου Πνεύματος με το άτομο και όχι με την κοινότητα. Προσωποκρατική αντίληψη της θρησκείας.
- Απόρριψη των μυστηρίων και των οικουμενικών Συνόδων.
- Απόρριψη της απόδοσης τιμής στη Θεοτόκο, στους αγίους, στις εικόνες και στα λείψανα .
- Ο Θεός σώζει τον άνθρωπο με τη Χάρη του και χωρίς την ανθρώπινη συνεργασία (ο άνθρωπος δε σώζεται με τα έργα του).

Προτεστάντης πάστορας

The nave of the Christ Evangelical Lutheran Church in Gettysburg

Η σχέση του Προτεσταντισμού με την Ορθόδοξη Εκκλησία

- Κατά τους πρώτους αιώνες εμφάνισης του Προτεσταντισμού δεν αναπτύσσονται ιδιαίτερες σχέσεις με την Ορθοδοξία.
- Σήμερα υπάρχει συνεργασία Ορθοδόξων και Προτεσταντών στο πλαίσιο του Παγκοσμίου Συμβουλίου των Εκκλησιών και στην Αγγλία (μέσα από πρωτοβουλίες της ρωσικής πατριαρχικής επιτροπής του Σουρόζ, της μοναστικής Αδελφότητας των Αγίων Αλβανού και Σεργίου και του Συνδέσμου Αγγλικανικών και Ανατολικών Εκκλησιών).

Η Προτεσταντική Εκκλησία στη σημερινή Ελλάδα

- Παρουσία κυρίως των Ευαγγελικών, Αντβεντιστών και Πεντηκοστιανών.
- Προσηλυτιστικές προσπάθειες κυρίως από προτεσταντικά κέντρα του εξωτερικού.

Το κτήριο της
**Ελληνικής
Ευαγγελικής
Εκκλησίας**
στην
Κατερίνη,
όπου
βρίσκεται η
μεγαλύτερη
Προτεσταντική
κοινότητα
στην Ελλάδα.

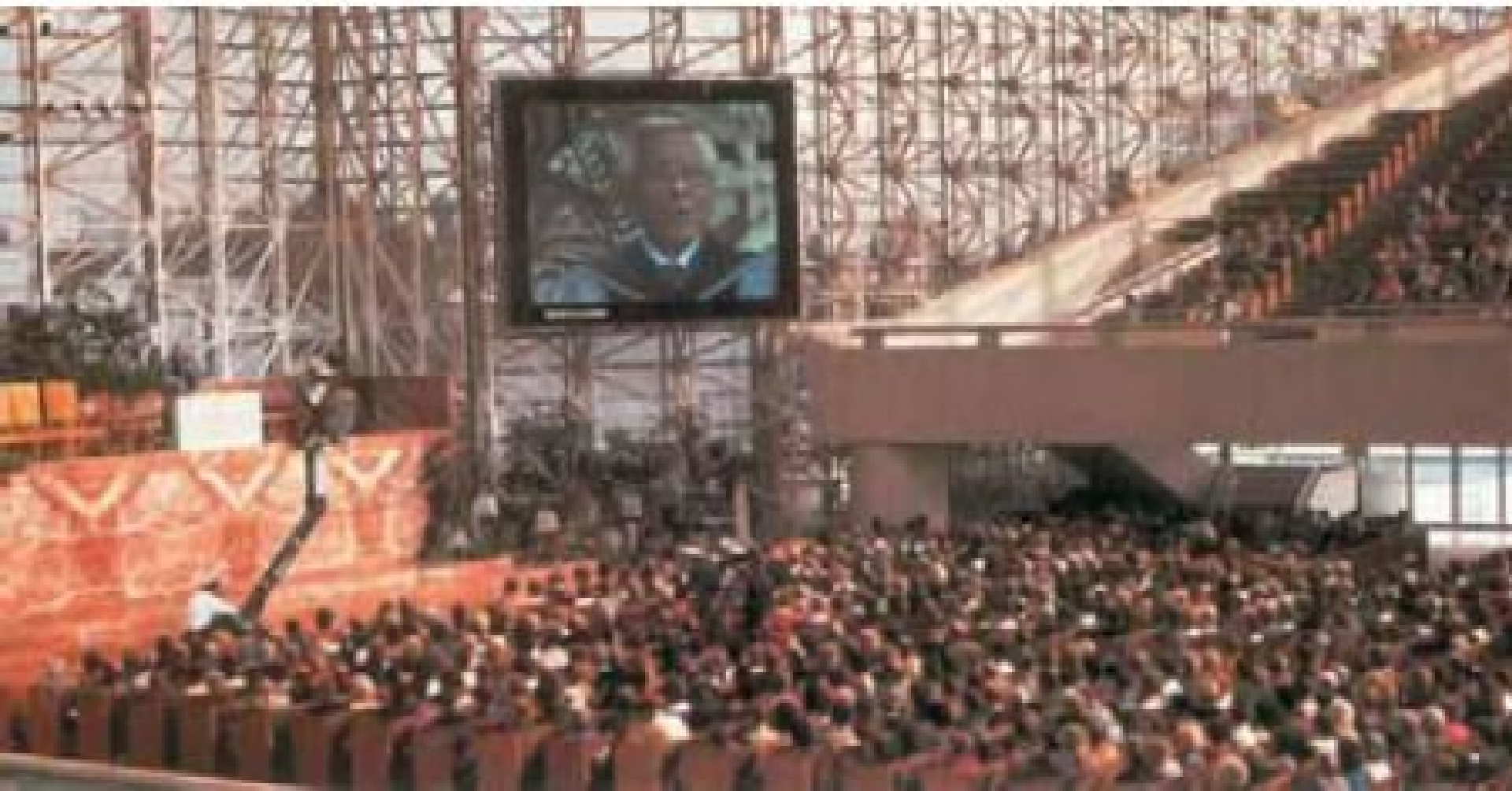

**Διευθύνσεις Εκκλησιών
& παραρτημάτων**

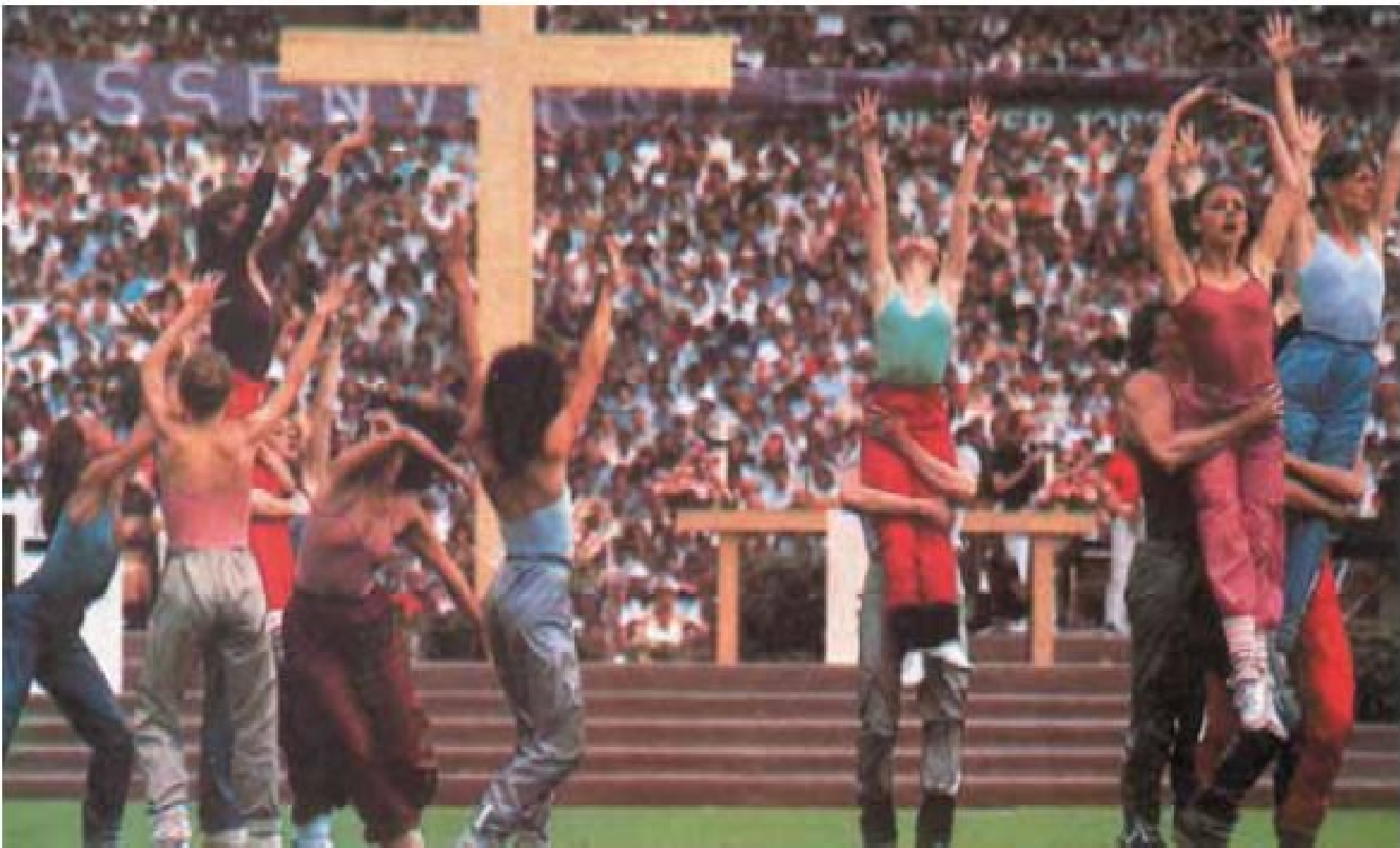
**Ελευθέρας Αποστολικής
Εκκλησίας Πεντηκοστής**

Προβλήματα του σύγχρονου Προτεσταντισμού

- Μετέτρεψαν την Εκκλησία σε χώρο κοσμικών εκδηλώσεων.
- Μετέτρεψαν τον Χριστιανισμό σε ηθικιστικό σύστημα.
- Χρεώθηκαν τα λάθη διαφόρων κινημάτων με τα οποία συμπορεύτηκαν, π.χ. το φεμινιστικό.

Σύναξη Προτεσταντών

Λατρευτική σύναξη Προτεσταντών

Αναδιορθωτικές κινήσεις

- Οι Προτεστάντες σήμερα κάνουν πολλές προσπάθειες για να συναντηθούν με τις άλλες ομολογίες και κυρίως με την Ορθόδοξη Εκκλησία.
- Αρχίζουν να καταλαβαίνουν τον πλούτο της Ιερής Παράδοσης.
- Σημαντικές προσωπικότητες είναι: ο Άλμπερτ Σβάϊτσερ, ο Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ, ο Ντέσμοντ Τούτου κ.α.

Σημαντικές προσωπικότητες

Άλμπερτ Σβάιτσερ

Μάρτιν Λούθερ Κινγκ

Ντέσμοντ Τούτου

ΚΕΙΜΕΝΟ

Η Εκκλησία σε όλους τους αιώνες είναι μία και αγία. Αποτελεί τη συνάθροιση των πιστών, όπου κηρύσσεται γνήσια το Ευαγγέλιο και τελούνται ορθώς τα μυστήρια. Για την πραγματική ενότητα της Εκκλησίας δεν είναι απαραίτητο τίποτα άλλο παρά η πίστη στη διδασκαλία του Ευαγγελίου και η ορθή τέλεση των μυστηρίων. Οι παραδόσεις των ανθρώπων, είτε αναφέρονται στις τελετές είτε στην ιεραρχική οργάνωση της Εκκλησίας, δεν είναι απαραίτητες σ' αυτή τη δομή του εκκλησιαστικού σώματος. Διότι, όπως έγραφε ο Παύλος, υπάρχει μία πίστη, ένα Βάπτισμα, ένας Θεός και Πατέρας όλων (κείμενο από το έβδομο άρθρο της «Αυγουστιαίας Ομολογίας», μιας από τις πρώτες διακηρύξεις της προτεσταντικής πίστες, στο βιβλίο του Ν. Ματσούκα, *Ο Προτεσταντισμός*, εκδ. Πουρναράς, Θεσσαλονίκη 1995, σσ. 60-66).

Η **Μεταρρύθμιση** δεν απέρριψε εξ ολοκλήρου τον ορατό χαρακτήρα της Εκκλησίας ούτε και τη μυστηριακή της διάσταση. Η **κεντρική θέση** όμως δόθηκε **στο λόγο του Θεού**, που ενεργεί στα μυστήρια τη σωτηρία του ανθρώπου. Η λεπτή αυτή πλευρά ήταν σωστή καθεαυτή, αλλά δεν τόνιζε τη φυσική και ανθρώπινη συμβολή στο έργο της σωτηρίας. Γι' αυτό ο λόγος του Θεού, που ενεργεί, δεν εκφράζεται οργανικά και συνεργιακά με καμιά οργάνωση ιστορικής δομής. Έτσι ήταν πολύ εύκολο, όπως είχε συμβεί με τους χαρισματούχους της αρχέγονης Εκκλησίας, **το χάρισμα αυτό** του λόγου του Θεού να **το διεκδικεί ανεξέλεγκτα ο καθένας**. Μια αναρχία στις προτεσταντικές κοινότητες δημιουργούσε κίνδυνο για την τύχη της Μεταρρυθμίσεως. Το φαινόμενο αυτό είναι συνηθισμένο στο μεταγενέστερο Προτεσταντισμό και εξακολουθεί να αποτελεί ως σήμερα χαρακτηριστικό γνώρισμα των αιρετικών προτεσταντικών ομάδων ((Ν. Ματσούκα, *Ο Προτεσταντισμός*, εκδ. Πουρναράς, Θεσσαλονίκη 1995, σσ. 67-68).